

2079

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVittra.

En gubbe i min hemtrakt har berättat att han var ute och plockade bär och stannade vid ett berg som var trappformigt. Plötsligt hörde han ett skrattande på den första avsatsen. Det hördes som om det varit en mängd barnröster. Han gick upp på avsatsen och hörde återigen skrattandet men då var det på nästa avsats så flyttade sig skrattet på alla avsatserna. När han kommit på högsta delen av berget, skrattade det till värre än förut som om det varit inuti berget.

Samme man har sedan funnit en i berget insprängd kammare där vittra tros ha bott

*Oskar Nilsson*Baran.

I många hem, förr i tiden, hade man en liten varelse, som man kallade baran. Denna skapade människorna sig själv. Baran skaffade man sig på detta sätt. Man tog garn med sig och gick in i bastan, rullade så ihop garnet till ett nystan. Sedan skar man sig i vänstra handens pekfinger och lät blodet droppa på nystanet. För varje droppe skulle man säga, "I sju socknar skall du rinna, rikedom skall jag vinna, i helvete skall jag brinna". Det skulle upprepas i tre torsdagar i rad. Sedan var baran färdig och drog till gården allt vad den kom åt.

Många sågo baran men visste icke, vem som ägde den. För att få se detta skaffade man sig sju sorter spö med vilka man piskade barans avföring. Då kom barans ägare fram.

Vännäs by den 21 januari 1923.

Oskar Nilsson.